

Rok 1944

Rok 1944 začína v znamení sv. misií. V marci 1944 konali sa v tunajšej obci sv. misie, ktoré trvali osem dní. Na konci misií bol slávnostný sprievod s misijným krížom, ktorý je vsadený na kostolnom nádvorí. Ihneď v prvých jarných mesiacoch prišlo sa k oploteniu kostola. Občania pracovali pri týchto prácach bezplatne. Kostolné nádvorie bolo zrovnané a splanirované, jedna lipa, ktorá rástla veľmi krivo, bola narovnaná, postavený nový mostík a upravený odpad vody. Proti kostolu nachádzajúci sa odpadový kanál bol znova opravený a prestavený. Okolo kostola sa postavil nový plot, na kostolnom nádvorí bola zriadená kvetinová záhrada.

V tomto roku bola opravená aj cesta v Kúte s novým spodným štrkom a zásypom, vykopené nové priekopy pre odpadovú vodu, taktiež most cez túto cestu pre odpadovú vodu bol znova postavený.

Hodno spomenúť aj úpravu cintorína, ktorej stavbou sa začalo už v roku 1943. Svahy cintorína boli v staršom stave. Boli zarastené divými ružami a trnami, brehy vymyté od tečúcej vody. Pri stavbe boli brehy znova vyrovnané, miestami zasypané, zaokrúhlené, trnie a šípy povytínané. Nový zemný zásyp bol znova prikrytý zelenými pažiťovými tehličkami tzv. zásyp ládami, po vrchnej strane svahov boli vysadené nové kríčky pre budúci živý plot s tzv. pámelníkom. Okolo cesty bola postavená kamenná dlažbová priekopa, čím celý cintorín dostal novú tvár. Namiesto divých trňov kvitne každú jar okolo 150 krásnych kríkov pámelníka, čo veľmi radi navštevujú včely.

V obecnej samospráve nastali tiež zmeny. Na čelo obce bol postavený starosta Matúš Šmál a 6 ďalších členov obecného výboru, ktorí vykonávajú vedenie obce.

V mesiaci júni zahynul v Bratislave dňa 16. júna 1944 tunajší občan Jozef Majdák, ktorý konal vojenskú službu v Bratislave. Zahynul pri bombardovaní Bratislavy. Je pochovaný v Bratislave na tamojšom vojenskom cintoríne.

V jarných mesiacoch začali zvolávať vojno právnych mužov do Vojenskej služby.

Dňa 2. septembra bola vyhlásená obnovená Československá republika a po mobilizácii bol vyhlásený aj boj proti Nemecku. Z tunajšej obce narukovali všetci do 40 rokov, ba niekoľkí mladíci. Utvoril sa miestny národný výbor, ktorého predsedom bol Pavel Babic, členovia boli Jozef Kapec Krajčír, Pavel Chudý obchodník, Štefan Štukovský obchodník a Peter Šmál. V tunajšej obci prechodne boli ubytovaní aj partizáni, neskôr aj vojsko. Keď sa priblížilo nemecké vojsko, partizáni a vojsko utiahlo sa a ustúpilo na Poľanu, kde ich doviedli tunajší občania na vozoch. Mnohým sa pri tom stratili kone. Obec bola obsadená nemeckým vojskom dňa 25. októbra 1944 odkedy sa s menšími prestávkami stále tu zdržujú. V bojoch týchto padol Pavel Žubretovský a Vojtech Hukeľ. Do zajatia padli : Štefan Kapec, Pavel Bática, Martin Smutný, Jozef Smutný, Matúš Petrinc, Ján Kulišiak, Jozef Majdák, Ondrej Šmál, Jozef Smutný, Peter Ostrihoň, Tomáš Remeselník, Jozef Smutný a Jozef Ďurica z Hradnej. Do zajatia boli vzatí 15 cigáni – chlapi.

Rok 1944 končil sa smutne, za dunenia kanónov, čo zreteľne počuť až sem. V roku 1944 v obci žiadne boje neboli. V decembri 1944 počas cvičenia nemeckého vojska zapálili zápalnou strelou seník Matúša Petrince na Kolčovanských. Škoda asi 8000 Ks.

Iných udalostí v obci nebolo.

